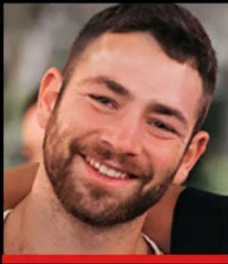

ארבעה ארונות של חלום – אלון לובר

ואתה קם.
וחוזר לחיות, בלי לב
ולומד לנשום, בלי אויר.
ולצחוק מבחוץ ולא מבפנים.
והכל מקבל משמעות
אחרת.
ואתה אחר.
ולא דומים חייך למה שהיו.
ורק עם אחד נפלא,
שלרגע אחד שוכח כל מחלקות
ומריבה.
ובוכה איתך
וכואב איתך
ומחבק אותך חיבוק גדול
של אהבה אינסופית
הוא ורק הוא
מחזיק את הכל.
אוהב אתכם
אחי השכולים.
אבוא לבכות איתכם.
אבלינו אבלכם.
חגי לובר
אב שכול
כמותכם.

ארבעה ארונות של חלום.
הם עומדים בדלת.
ואתה בווה בהם.
שלושה עצובי פנים.
בדיוק כמו שלא העזת לחשוב.
בדיוק כמו שחשבת.
והם הוגים את שמו ומוסיפים בלחש
'נהרג'.
והעולם חדל מלנוע.
ולבך חדל מלפעום.
והכל חסר ממשות.
ואין עבר ואין עתיד
ואין יקום.
ואין חיים.
וקולות של בכי מסביב.
מכים על עור התוף,
ומבטך תועה בחלל.
ולוויה באפילה.
והספדים ללא מילה.
ופנים מטושטשות בשבעה.
ורק דמותו הצוחקת,
תמיד צוחקת,
מכה בחדרים הריקים.

סגן
ערן שלם
ז"ל

סגן
איתן אבנר בן
יצחק ז"ל

סגן
רון אריאלי
ז"ל

רס"ן
אומרי-חי בן
משה ז"ל